11/06/2023

Οι φιλικοί μας δεσμοί με τους αγίους

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η Κυριακή των Αγίων Πάντων, είναι μια εορτή των ανθρωπίνων ψυχών που βρίσκονται εν «ουρανοίς», που αγαπούν και μείς να τους αγαπάμε, καθότι παρεμβαίνουν σε κάθε δυσκολία μας και ακόμα περισσότερο «χαλάν», θα λέγαμε στην καθομιλουμένη γλώσσα τα πράγματα, εξαιρέτως δε με την βοήθεια της Παναγίας. Οι Άγιοι Πάντες μας «χαλάν» τα σχέδια προς το καλό προσανατολίζοντας την πορεία μας.

- **γράφει ο Αρχιμ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου, Δρ. Θ. Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Κασσανδρείας**

Ακόμα και τα Ιερά λείψανα τους μετέχουν στην παρούσα ζωή και την άλλη: «*καθάπερ οἱ λιμένες ὑποδεχόμενοι τὰ πλοῖα πολλοῖς κύμασι περιαντληθέντα ἐν ἀσφάλεια καθιστῶσιν, οὕτω δὴ καὶ τῶν μαρτύρων αἳ θῆκαι ὑποδεξάμεναι τὰς ἡμετέρας ψυχὰς βιωτικοῖς πράγμασι περιαντλουμένας ἐν πολλῇ καθιστῶσι γαλήνῃ καὶ ἀσφάλεια*»[1].

Στην εορτή αυτή δεν ευχαριστούμε μόνο τον Θεό που μας γέμισε με αγίους, από κάθε ηλικία, επάγγελμα, και κοινωνική τάξη, με κάθε διάθεση, αλλά και τους Αγίους, που αγωνίσθηκαν τον καλό αγώνα. Οι ήδη κεκοιμημένοι, αλλά όχι νεκροί, οι ήδη αναπαυόμενοι αλλά και προσμένοντες, ξέρουν ότι η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει. Οι δεσμοί μας είναι πνευματικοί, αλλά όχι ονειρική ή φαντασίας σχέσεως. Αυτοί λοιπόν οι Άγιοι, επαναπατρίσθηκαν στην αρχαία πατρίδα, ως πολίτες του παραδείσου θέλοντας να δώσουν και σε μας ένα χέρι βοηθείας. Κοινό στοιχείο, ζώντων και κεκοιμημένων είναι ακριβώς η προσευχή. Η προσευχή μας φέρνει μπροστά στους αγίους Πάντες, να συνομιλήσουμε μαζί τους, να πούμε τον πόνο μας και να μας αφουγκραστούν. Η παράκληση και η προσευχή σε αυτούς, μας κάνει να δούμε και το δικό μας μέλλον, αν βέβαια τους ακολουθήσουμε. Η Εκκλησία δεν είναι μόνο Οίκος Θεού αλλά και κοινωνία και κοινότητα προσώπων.

Η παρουσία των αγίων Πάντων στην ζωή μας πιστοποιούν τους δεσμούς μας μαζί των αποκαλύπτοντας σε κάθε βήμα, την επιτυχία ή αποτυχία μας. Με ένα ξεχωριστό τρόπο, ίσως άγνωστο και ακατανόητο, αλλά για αυτούς μια πραγματική ένδειξη των δεσμών και της αγάπης τους. Και η δική μας ζωή εάν πάρει τον δρόμο των Αγίων, όταν είναι η πορεία μας ανοικτή σε αυτούς, θα δούμε τους καρπούς των δεσμών αυτών. Η ζωή των Αγίων Πάντων δεν ήταν σύμφωνη με την λογική του κόσμου, δεν στηριζόταν σε μια προσωπική επιτυχία ή διαφήμιση. Ακόμα και ο πλούτος και η φτώχεια, δεν τους εμπόδιζαν να αγιάσουν. Είχαν επίγνωση της οδού του Χριστού, μιας οδού του Πάθους και του Σταυρού, σταυροαναστάσιμη. Οι δεσμοί αυτοί με τους Άγιους Πάντες, μας φέρνουν μπροστά στο σημείο της προσωπικής μας επιτυχίας, που την θέλουμε και την θεωρούμε αναγκαία, που και σε αυτήν την στιγμή μας παραδειγματίζουν οι Άγιοι ότι υπάρχουν στιγμές, αρκετές και πολλές περιπτώσεις στην ζωή μας, που πρέπει να αφήσουμε αυτήν την προσωπική ικανοποίηση και επιτυχία και να αναλωθούμε στην βοήθεια, φιλία με τον Θεό και τον πλησίον μας.

Οι δεσμοί αυτοί με τους αγίους δεν μας δείχνουν μόνο τον επόμενο κόσμο, ή την άλλη ζωή, αλλά μας δείχνουν και τον τρόπο που μπορούμε να ζήσουμε σήμερα. Από τους δεσμούς με τους Άγιους μας μένει η ενεργοποίηση της θελήσεως μας σε αυτήν την μίμηση, μέσα στο περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Αυτοί οι δεσμοί είναι

ακατάλυτοι εφόσον εμείς τους μνημονεύουμε, όχι μόνο στις καλές αλλά και στις κακές στιγμές της σταυροαναστάσιμης πορείας μας. **Αμήν**.

[1] Ιωάννου Χρυσοστόμου, Εις Μάρτυρας, 2, PG, 50, 594D-595A